

ELS NOMS DE DÉU A LA BÍBLIA

El nom té una força simbòlica molt important en la cultura jueva, fins a l'extrem que un nom de persona mal escrit fa jurídicament inhàbil un document. El nom dels infants es posa a la Sinagoga, en les noies la primera vegada que es llegeix la Torà al seu davant i en els nois en la cerimònia de la circumcisió (vuit dies després del naixement). El nom dóna un sentit de poder i per això mateix es pot canviar quan succeeix algun fet excepcional en la vida. La Bíblia també usa diversos noms per designar Déu, que es pot anomenar:

1. **YHVH (Adonai)**
2. **El**
3. **Eloha**
4. **Elohaï**
5. **Txaddaï**
6. **YHVH Tsevaot («YHVH de les batalles»)**

Però, en realitat, té molts més noms: «Bore Olam» (el Creador del Món), «El Elion» (El molt gran), «En-Sof» (l'Infinit), «Ha Makrom» (l'Omnipresent), «Ha-Rahaman» (el Misericordiós), «Kedosh Israel» (El Sant d'Israel)...

En la tradició jueva, el nom de Déu es pot escriure però ni es pot pronunciar, ni es pot destruir cap paper en què el Seu nom estigui escrit. A les sinagogues hi ha un lloc que s'anomena «genizà», destinat als objectes pietosos que ja no es fan servir i als documents en què hi ha escrit el nom diví i on es deixa que el temps passi i els faci malbé. Alguns ortodoxos actualment canvien el nom (pronuncien 'Adotxem' per Adonai o 'Elokim' per Elohim), o més simplement escriuen «D.» per referir-se al Senyor.

1.- YHVH

Les quatre lletres (*yod, he, vai i he*) pertanyen al verb 'ésser', conjugat alhora, i en una mateixa paraula, en passat, en present i en futur. Vindria a traduir-se per «el que és-fou-serà», val a dir «l'Etern». És el nom que Déu es donà a si mateix en l'episodi de la xarxa ardent de Moisés i també el que es dóna en la fugida d'Egipte. No es pronuncia en veu alta, sinó que es diu 'Adonai', el Senyor, o millor «senyor meu», de manera que no designa l'essència de Déu, sinó la relació que hi té l'home. Tampoc no se sap com es pronunciava a l'època antiga però el més segur és *YaHVéH* (no Jehová). Aquest és el veritable nom de Déu i tots els altres només són descriptius.

2.- EL, ELOHA, ELOHIM, ELOHAÏ

«El» és el nom genèric que designa 'Déu'. Molts noms divins es formaren a partir d'aquesta arrel: «El Elyon» (El molt gran), «El Olam» (Déu del món), «El Berit» (Déu de l'aliança). Molts noms hebreus acaben el 'El' (Israel, Gabriel, Samuel ...).

3.- TXADDAÏ

El Totpoderós; aquest nom és dóna perquè quan YHVH estigué prou content de la seva obra va dir «daï» (prou) i el món deixà de créixer.

4.- EN-SOF

És un nom medieval de YHVH i significa 'l'Infinit'. És el nom que li donaren els Cabalistes que et tenien per inconcebible, impossible de pensar.